

N.Y.C. TIME

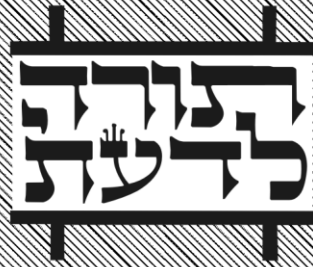
זמן הדלקת נרות - 7:23

סוף זמני ק"ש - 8:55

- 9:31

סוף זמן תפלה - 10:39

דף היומי לש"ק: סוטה כ"ד

בס"ד, עש"ק פ' תזריע-מצורע - שבת ראש חודש אייר - שנת תשפ"ג לפ"ק
שבת היא ט"ז בעומר - פרק ב'

פרשיות תזריע-מצורע

ועיין בהגהות הרב יעקב קאפל רייניץ על בעל הטורים דאיתא שם:
רבינו (בעל הטורים) חשיב "ויכולו" מלא וי"ו, אע"פ שכתוב
"ויכולו" חסר.

ובדרך צחות יש לומר ע"פ דברי הילקוט שמעוני הנ"ל דכיוון
דבפסוקו של שבת ["ויכולו"] היו צריכים להוסיף אות אחת
ככדי להשתוות למספר אותיות שיש בפסוק של מילה ["וביום השמיני"]
ממילא חזינן שמילה חשובה משבת ודוחה אותה.

"וביום השמיני ימול בשר ערלתו" (יב:ג). בגמ' (נדה לא:): איתא: מפני
מה אמרה תורה מילה לשמונה? שלא יהו כולם שמחים ואביו ואמו
עצבים. ופירש"י: שאסורים זה לזה.

בספר דף על הדף (נדה לא:): מובא: בס' טעמא דקרא להגאון ר' חיים
קנייבסקי (שליט"א) [זצ"ל] (ר"פ תזריע) ביאר את הפסוקים:
"אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה וכו'. וביום השמיני ימול בשר ערלתו.
ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה". וצ"ע, מאי שייכות דמצות
מילה באמצע דיני טמאה וטהרה של היולדת?

אמנם לפי הגמרא כאן ניחא, דהרי זהו הטעם שאמרה התורה שיהי'
המילה - בשמונה, מכיון שאביו ואמו עצבים היות שהיא טמאה
טומאת לידה שבעת ימים, לכן דייקא ביום השמיני - ימול בשר ערלתו.

הגאון מוילנא ז"ל ישב פעם עם חבר תלמידיו בערב שבת, ושאל
אותם הגר"א אם הכינו 'שום' לאכול בשבת כפי תקנת עזרא.
שאלו התלמידים, האם הטעם של תקנת עזרא לא שייך אצלנו, שבחורים
אנחנו ואין לנו אשה.

השיב הגר"א: אם כן לא יהי' מילה בשמיני.

ומיד תפס בעל החיי אדם כוונתו וביאר את דבריו, דהנה הגמרא כאן
מבאר שהטעם שמילה בשמונה, כדי שלא יהיו אביו ואמו
עצבים, וקשה דהרי היום שבטל הטעם, דאין לנו דם טוהר וצריכים ז'
נקיים, וכי ידחה המילה בשמיני, אלא ע"כ שא"א לרון פסקי הלכות ע"פ
הטעם והנימוק. וא"כ כמו כן לגבי אכילת שום, הרבה טעמים יש לזה,
ואין הבדל בין נשוי לבחור. ונענע לו הגאון בראשו שאמנם זאת היתה
כוונתו (ס' עליות אליהו במעלות הסולם הערה י"ב).

**"דבר אל בני ישראל לאמר וגו' וילדה זכר וטמאה שבעת ימים
וגו'" (יב:ב).** בספר אבני נזר - תורה ומועדים, איתא: הקשה האדמו"ר
הזקן מקוצק, הלוא מפתח של חיה הוא ביד הקב"ה, והיתכן שתמשך
מזה טומאה. ותירץ שהטמאה באה אח"כ.

ויש לפרש דבריו, שהוא כעין טעם הזוה"ק בטומאת מת מפני שכוחות
הטומאה משתוקקים לדבק במקום שהיתה בו קדושה. והכא נמי
מפני זה גופא שהי' שורה ענין אלקי, היינו מפתח של חיה, שאינו נמסר
ביד השליח אלא הקב"ה בעצמו הוא הפותח, ואח"כ כשנסתלק הענין
האלקי זה, שורים לעומתו כוחות הטומאה.

"וביום השמיני ימול בשר ערלתו" (יב:ג). בבעל הטורים איתא: פסוק
זה יש בו תיבות ואותיות כמו שבפסוק "ויכולו [השמים והארץ וכל
צבאם]" (בראשית ב:א), לומר שמילה דוחה שבת (שבת קלב).

בפשטות, שייכות שני הפסוקים להדדי היא ששבת [שמוזכר בפסוק
"ויכולו"] מורה על השלמת הבריאה [כמו שפירש"י על
הפסוק הבא: מה הי' העולם חסר? מנוחה. באת שבת באת מנוחה כלתה
("ויכל") ונגמרה המלאכה]. וכמו כן באדם שהוא עולם קטן, דווקא על
ידי המילה נעשה שלם ["התהלך לפני והי' תמים, ואתנה בריתי ביני
וביניך"].

אמנם תמוה דהיכי יליף בעל הטורים ממה שיש בשני הפסוקים מנין
זהה של תיבות ואותיות שהמילה דוחה את השבת. למה אין
לומדים ההיפך, שהשבת במקומה עומדת ואין המילה דוחה אותה?

ושמא יש לפרש הענין בהקדם מה דאיתא בילקוט שמעוני (ירמי' ל"ג),
עה"פ: "אם לא בריתי יומם ולילה" (רמז שכ"א) וז"ל: אתה
מוצא השבת והמילה מדיינים זה עם זה, השבת אומר, אני גדולה ממך
שבי שבת ממלאכת עולמו שנאמר, "וישבות ביום השביעי". אמרה
המילה, אני גדולה ממך שאלמלא אני, לא נברא העולם, שנאמר "אם לא
בריתי יומם ולילה וגו'". א"ר יהודה בר שלום, משל לשתי מטרוניות
שהיו עומדות ולא הי' אדם יודע ליתן לב להפריש אי זו גדולה מחברתה.
כיון שהעביר אחת מלפני חברתה, ידעו הכל שאותה שעברה מלפני
חברתה היא הקטנה. כך, ממה שאנו יודעים שהמילה דוחה שבת, אנו
יודעים שהמילה גדולה מן השבת.

והנה, המונה את האותיות בשני הפסוקים ["ויכולו" ו"וביום
השמיני"] יראה שבפסוק ויכולו ישנה רק כ"ב אותיות ואילו
בפסוק "וביום השמיני" ישנה כ"ג אותיות, וא"כ מהי כוונת בעל
הטורים?

"ונתן את הבית את אבניו ואת עצי ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא" (יד:מה). בספר נודע ביהודה - תורה ומועדים, מובא מהצ"ח (סוף מס' ברכות): זה ידוע מסברא שכל מחלוקת היא הירוס וסתירה, וממילא השלום הוא הבנין, כי עיקר הבנין הוא חיבור אבנים יחדיו. ולכן המצורע שהוא בעל לשה"ר וגורם מחלוקת, העונש על זה שבא נגע בביתו יהא נתיצת הבית עצי וואבניו.

בענין לכבד אדם אחד להיות סנדק אצל ב' בניו

בספר מהרי"ל (הל' מילה) איתא: מהר"י סג"ל (מהרי"ל) כשנעשה הוא בעל ברית והוא קרוי סנדיק בלשון חכמים, היה נוהג לרחוץ ולטבול עצמו להכניס התינוק בטהרה לברית. ואמר גדול מצות בעל הברית ממצות המוהל, מפני שרגליו נדמו למזבח כאילו מקטיר קטרת לשמים. ומאותו טעם כתב רבינו פרץ ע"ה מה שאין כופלין לתת בניו לבעל ברית אחד פעמים ושלוש רק לכל בן בורר בעל ברית אחר, משום דאיתמר פ"ק דיומא כהן שהקטיר קטרת פעם אחת לא שינה עוד לעולם מפני שהקטרת היה מעשיר. דכתיב ישימו קטורה באפך וסמיך ליה ברוך ה' חילו, לפיכך בכל פעם היו מעשרין כהן אחר, הכא נמי לא שניא.

ועיין בצוואת רבינו יהודה החסיד (אות ל"ה), שכתוב שם: לא יעשה לחבירו סנדק לשני בניו אלא אם כן מת אחד.

הרמ"א בהל' מילה (יו"ד סי' רס"ה סע' י"א) כתוב מהמהרי"ל בשם רבינו פרץ: ויפה כח הסנדק מכת המוהל להקדימו לקריאת התורה דכל סנדק הוא כמקטיר קטורת. ולכן נוהגין שלא ליתן שני ילדים לבעל ברית אחד, כדאמרינן גבי קטורת: חדשים לקטורת.

ופי' הש"ך (ס"ק כ"ב): שלא ליתן ב' ילדים כו' - כלומר, שאין כופלין לתת בניו לבעל ברית אחד פעמיים או שלוש, רק לכל בן בורר בעל ברית אחר, וכן הוא במהרי"ל.

ועיין בביאור הגר"א (ס"ק מ"ו) על מ"ש הרמ"א: ולכן נוהגין שלא ליתן שני ילדים לבעל ברית אחד, דאיתא שם: דבריו אין להם שחר, דא"כ מאי טעמא מאדם אחד דוקא [אין להיות סנדיק ב' פעמים, דמשמע דיכול להיות סנדיק יותר מפעם אחת אם אין זה מאיש אחד] ואחד לא יעשה ב' פעמים סנדק לעולם [דומיא דקטורת דכהן שהקטיר פעם אחת שוב לא הקטיר עוד בחייו]. ולעולם לא ראינו סנדק שמתעשר. אלא, המנהג הוא על פי צוואת רבי יהודה החסיד סי' מ' (אצלנו הוא סי' ל"ח), עיי"ש.

ועיין בשו"ת נודע ביהודה (מהרו"ק יו"ד סי' פ"ו) שעוסק בענין הנוכחי, ובתוך דבריו מיישב קושיית השואל - שהיא קושיית הגר"א על רבינו פרץ שהובא במהרי"ל, וז"ל: ומה שהקשה מעכ"ת [מעלת כבוד תורתו] לפי טעם הר"פ [הרבינו פרץ] שהוא כמו חדשים לקטורת א"כ מה חילוק יש אם הוא אצל אדם אחד או אצל אדם אחר ומה יועיל שינוי בעלים ונימא דומיא דקטורת שלא שנה בה כל ימיו גם סנדק מי שהיה סנדק פעם א' שוב לא יכבדנו שום אדם להיות סנדק. יראה לי כי באמת יש לתמוה על דברי מהר"פ אין דומה דבר זה לקטורת דבשלמא קטורת היא עבודה המסורה לכל בני אהרן איש כאחיו וא"כ כולם שותפים ולכן לא הניחו להיות אחד שונה בה פעמים וחברו לא יזכה במצוה זו. אבל מצות סנדק הגם שמעשרת מ"מ אבי הבן שלו היא המצוה ובידו לכבדו ולהעשיר משלו לאחד כמה פעמים. והנראה לע"ד שהר"פ דימה דבר זה למה שאמרו (עירובין ס"ג) אמר ר' אבא בר זבדא הנותן מתנותיו לכהן אחד מביא רעב לעולם וכו'. נמצא שגם האדם בשלו ראויו שלא ליתן הכל לאחד. וכל זה באדם אחד, אבל בעל ברית אחר, יכול גם הוא לכבד לכל מי שירצה, ומה איכפת לו במה שכבדו כבדו איש אחר. ויותר מזה

אין להאריך בדבר שכל השורש אינו מן התלמוד. ודי כעת בזה.

ועיי"ש שכותב הנו"ב: ועכ"פ כל הדברים הללו אין להם שורש ועיקר בגמ', והכל רק דרך דרש ורמז ולא לעכוב ולא למנהג קבוע. ובכל מדינות פולין אין מדקדקין בזה, ובהרבה מקומות הרב הקבוע הוא חיוב לסנדק תמיד, וגם פה קהלתנו אין הכל מקפידין בזה.

ועיין בשו"ת החתם סופר (או"ח סי' קנ"ח) שהאריך בענין זה, ובתוך דבריו כותב ליישב הקושיא השני של הגר"א [ולעולם לא ראינו סנדק שמתעשר], וז"ל בא"ד: אע"פ שראינו כמה שזכו במצוה זו ולא העדיפו [נתעשרו], אין זה מכחיש ברכתו של משה רבינו ע"ה [ישימו קטורה באפך וגו' ברוך ה' חילו] כי אולי חטא גורם, ואילו לא זכה במצוה זו ה' מתיישר ביסורים, ועכשיו שזכה לעושר ע"י מצוה זו לקחו ממנו עשרו בדין חלף יסורי גופו.

ועיין בפתח עינים להחיד"א (יומא כ"ו) דכתב גבי כהנים דדוקא אם הכהן מקריב עולה וקטורת מתעשר - אבל עושה רק אחד מהם, אינו מתעשר. וזה מדוייק בהמשך הפסוק: "ישימו קטורה באפך וכליל [היינו עולה] על מזבחך", וסמך ל': "ברך ה' חילו".

בפירוש מקור חסד על ספר חסידים (על צוואת ר"י החסיד אות נ') כתוב: ובס' מאור עינים להרה"ק מהר"ן מטשערנוביל (פ' ראה עה"פ עשר תעשר) הביא משארז"ל 'עשר בשביל שתתעשר', וכתב לא תטעה לומר כי כל עיקר כוונת נתינת המעשר יהיה בשביל שיתעשר בפועל הגשמי. וזה אינו כנודע שאין לך פניה גדולה מזו, ועוד שאנו רואים כמה שנותנים מעשר ואינם מתעשרים בפועל להיות להם ממון הרבה כו' אלא ע"י מצות מעשר תזכה למדת הסתפקות, ואז תהיה נקרא עשיר באמת כמ"ש איזהו עשיר השמח בחלקו. ולזה יכוון הנותן מעשר בשביל שיתעשר כו' עיי"ש.

בספר אוצר הברית (ח"א עמ' ר"ב הערה כ"ז) איתא: ובמגדל עוז כ' הטעם שאין ליתן ב' פעמים, שמצינו במדרש שהקב"ה היה סנדק לאברהם אבינו וכו', ומשום כך נהגו בו סלסול שאין נותנים ב' פעמים סנדק בשני אחים. וכעין זה כתב בברכי יוסף דהא דכ' המהרי"ל דדמי לקטורת, כוונתו שכיון שרצו להראות חביבות המצוה ולהודיע שהיא כקטורת, לכן נהגו שלא יהיה אדם ב' פעמים סנדק, כמו בקטורת, ומתוך כך יתפרסם הדבר, אבל אין כוונת המהרי"ל דדומה לקטורת שיהא איסור להיות ב' פעמים.

ובצוואת ריה"ח (סי' מ') כ' גם שלא יעשה חבירו סנדק לשני בניו, אלא אם כן מת האחד, ע"כ, ולא ביאר טעמו. וכ' בשבעים תמרים שם, דהוא ע"פ הסוד, ואולי יש בו גם חשש סכנה, ואין טעמו מטעם המהרי"ל שהרי חילק בין מת הראשון או לא, ולמהרי"ל אין לחלק בזה.

ובביאור הגר"א (סי') אחר שהקשה על המהרי"ל, כ' דהמנהג שנהגו העולם שלא ליתן, הוא ע"פ ריה"ח, ולא ע"פ המהרי"ל שדבריו מוקשים, וכ"כ בערוך השולחן, דנראה דעיקר הטעם הוא משום צוואת ריה"ח, וידוע שרבינו פרץ שממנו מקור הדין וכן הרמ"א היו חכמים גדולים בחכמת האמת, והיה להם דבר זה ע"פ סוד, אך להלכה לא יאות להורות מתוך סתרי תורה, לכן עילה מצאו לתלות הטעם בקטורת, וגם טעם זה אמת, ולכן אין לעבור על דברי הרמ"א.

לסיכום, המהרי"ל ורמ"א כתבו הטעם משום דדומה לקטורת, ואין ליתן ב"פ וכן הסכים בחת"ס. הגר"א והערוך השולחן והשבעים תמרים כ' דהטעם הוא ע"פ צוואת ריה"ח והוא ע"פ סוד. הנודע ביהודה כ' דהוא מטעם שאין ליתן כל המתנות לאדם א'. המגדל עוז כ' דהוא משום גודל חביבות המצוה, נהגו בה כבוד זה שלא ליתן

יש שנהגו שנותנים הסנדקאות לרב או אב בי"ד, ואפילו כמה פעמים, וכן אם הסנדק הוא קרובו, יש מתירין לתת לו אפילו ב' פעמים (סע' ט"ו).

ומותר להיות סנדק אצל כמה אנשים, אפילו כמה פעמים. ויש מחמירים גם בזה, ועל כל פנים בתוך שנה אחת אין נוטלים ב' פעמים סנדקאות.

ב"פ לאדם א' כקטורת. והברכי יוסף כ' דהוא כדי להדגיש ולהראות חביבות וחיובות המצוה. וע"ע בזה באות שלום (סי' רס"ה ס"ק כ"ג). וראה בענין זה מה שציין בפרדס יוסף (ח"ב עמ' תנ"ז טור א').

בספר אוצר הברית (ח"א פ"ג סי' י"ד) איתא: המנהג הוא שהאב לא מכבד אדם אחד בסנדקאות אצל בניו. ואב אצל בניו [להיות סנדיק לשני בניו] יש מקילין שיוכל להיות סנדק אפילו כמה פעמים (סע' י"ד).

לז"נ מורי ורבי הגאון הרב אברהם יעקב בן הרב מאיר הכהן פאם זצ"ל - נפ' כ"ח מנחם אב תשס"א
לז"נ ר' בנימין בן הרב ר' מרדכי ז"ל שור
לז"נ מרת עטא שרה בת ר' בנימין ע"ה - נפ' כ"ג אדר א' תשס"ח

TORAH LODAAS

PARSHIYOS SAZRIA-METZORA
© COPYRIGHT 2023
BY RABBI MATIS BLUM Z"L

רוחמה ליבא בת רבקה לרפו"ש

“ושער בנגע הפך לבן ... וטמא אתו” (יג:)

“If the hair of the affliction turned white ... he shall declare him impure ...”

Hagaon Reb Yehonoson Eibeschutz, Z'TL' explained in a homiletical manner: If a person sins in his youth, there is hope that he will repent and mend his ways before he gets old. However, if “ושער בנגע הפך לבן” - if the hairs of a person turn white and he is still afflicted with *Aveiros* - then וטמא אתו - this is a sign that he is truly impure.

“ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעולה ובן יונה או תור לחטאת וגו'” (יב:)

“And at the completion of the purification period for a son or a daughter, she shall bring a yearling sheep for a burnt offering, and a young common dove or a turtle dove for a sin offering ...”

Why does every woman - even a wealthy one - who gives birth bring only a dove as a sin offering and not a sheep?

Hagaon Rav Meir Simcha Hacohein, Z'TL', writes in the Sefer, *Meshech Chochma*, that Chazal say that the reason that a woman who gives birth must bring a *Chatas* [during the times of the *Beis Hamikdash*] is because there is reason to suspect that while she was in the throes of her labor pains she may have taken an oath not to return to her husband. Therefore, her atonement is a dove, which, according to Chazal, remains faithful to its mate throughout its life.

“וגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבות עיניו” (יד:ט)

“He must shave all of his hair - on his head, his beard, and his eyebrows ...”

The *Kli Yakor* notes that the Torah specifies these three areas because they are near the organs through which most of the *Aveiros* come: the head, which is the source of haughtiness, the beard which surrounds the mouth which speaks *Loshon Hora*, and the eyebrows, which are above the eyes which are the source of desires.

“זאת תהי' תורת המצורע וגו'” (יד:ב)

“This is the law of the leper ...”

Chazal tell us that *Tzara'as* comes as a punishment for *Loshon Hora*.

We find that when Yehonoson wished to inform David that his father, Shaul, wished to kill him, he did not tell him so directly, but instead, arranged an elaborate plan whereby he conveyed the message through the way he directed his servant to locate arrows.

The obvious question is: Why didn't Yehonoson tell David directly that Shaul wished to kill him and that he should flee for his life; this certainly was not *Loshon Hora* since it was *Piku'ach Nefesh*. To the contrary - according to Halacha he was bound to inform him.

The *Vilna Gaon*, Z'TL', deduced from this that even in a situation where it is permissible to speak *Loshon Hora* or *Rechilus*, and even when it is a *Mitzva* to do so - nevertheless one must be brief and express only the essential details. And if it is possible to convey the message without expressing it directly, one should do it in such a manner.

HALACHIC DISCUSSIONS

(not to be relied upon for Halacha L'Ma'aseh)

Many Poskim ask: According to the Halacha that *Milah* is *Docheh* Shabbos, why do we not minimize the Issur by insisting that *Milah* on Shabbos be performed by two people [שניים שעשאוהו]?

In *Teshuvos Be'eir Yitzchok* (14:3), Hagaon Rav Yitzchok Elchonon Spector Z'TL', explains that the exemption of שניים שעשאוהו is because the fact that if a *Melacha* is done by two people when it could have been done by one person, it makes the *Melacha* insignificant. However, this only applies to a דבר רשות. Concerning a *Mitzva*, which the Torah gives significance to, the fact that it is done by two people does not detract from the significance, and thus nothing is accomplished by having two people performing it together.

QUESTIONS OF THE WEEK

- 1) Can one person perform the *Mila*, and another person the *Pri'ah*?
- 2) Which people in *Tanach* were afflicted with *Tza'ra'as*?
- 3) Can a *Kohein*, who has a physical defect which renders him unfit to serve in the Beis Hamikdash, check *Nego'im*?
- 4) Can one be affected by *Tza'ra'as* in his mouth?
- 5) What is the punishment for one who disputes the right of the descendants of Aharon to the *Kehuna*? Who was so afflicted?
- 6) If a woman gave birth to two sons who were successfully circumcised, and another two sons who died from the *Mila*, may a fifth son be circumcised?
- 7) May a *Mohel* from *Chutz La'aretz* perform a *Mila* on the second day of *Yom Tov* in *Eretz Yisroel*?
- 8) Which four people, mentioned in *Tanach*, were sent to *Gehinom* for speaking *Loshon Hora*?
- 9) When the *Kohein* shaved the leper, how many hairs could remain on his body?
- 10) Which type of house could not be affected by *Tza'ra'as* because of its shape?
- 11) In which city could houses not be affected by *Tza'ra'as*?
- 12) Could a polyester garment become impure through *Nig'ei Begodim*?
- 13) Of the two birds used to purify the *Metzora*, one was slaughtered and one was sent away. What did that signify?
- 14) How many times in the Torah does it say "וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר"?
- 15) Who is given a *Bris Milah* even before he is eight days old?
- 16) If an *Akum* was already circumcised, what must be done to him if he wishes to convert?
- 17) Which *Halacha* may even a *Shoteh* fulfill?
- 18) When did the Amazonian kingdom of women originate?
- 19) When is a father forbidden to circumcise his son?
- 20) Concerning a *Metzora*, the Torah states: "He shall dwell alone, outside the camp shall his dwelling be" (*Vayikra* 13:46). May a *Metzora* dwell together with other *Metzora'im*?
- 21) When is a *Metzora* forbidden to remain in his home?
- 22) If a potential *Geir* underwent *Milah*, but before he went to the *Mikvah* he decided not to convert, but after a few years he changed his mind again and wanted to convert - is it necessary to perform *Hatofas Dam Bris*?

ANSWERS

- 1) One person can perform the *Milah*, and another, the *Pri'ah*. However, on *Shabbos* it is preferable for one person to do both (*Yoreh Deah* 266:14).
- 2) Among the people mentioned in *Tanach* who were afflicted with *Tzara'as* were: *Paroh* (see *Rashi*, *Shmos* 2:23); *Moshe* (*ibid.* 4:6); *Miriam* (*Bamidbar* 12:10); *Aharon* (according to one opinion in *Shabbos* 997); *Na'amon* (*Melochim* II 5:1); *Geichazi* (*ibid.* 5:27) and his three sons (*ibid.* 7:2); and *Uziyahu* (*ibid.* 15:5; *Divrei Hayomim* II 26:21).
- 3) A *Kohein* who has a physical defect which renders him unfit to serve in the *Beis Hamikdash*, may check *Nego'im* (*Rambam*, *Hil. Tum'as Tza'ra'as* 9:5).
- 4) One cannot be affected by *Tza'ra'as* in the mouth (*ibid.* 6:1).
- 5) The punishment for one who disputes the right of the descendants of *Aharon* to the *Kehuna* is *Tzara'as*. This is why *Uziyahu Hamelech* was punished with *Tzara'as* (see *Sanhedrin* 110a, and *Rashi* on *Bemidbar* 17:5).
- 6) The *Teshuvos Chessed L'Avraham* (M.J. 59) permits it, while the *Teshuvos Sheim Aryeh* (31) forbids it. (see *Otzar Habris* III, p. 106).
- 7) The *Birkei Yoseif* (*Orach Chaim* 331) cites different opinions concerning this. *Hagaon Rav Y.S. Elyashiv*, *Z'T'L'* (*Otzar Habris* III, p. 478) permits it.
- 8) Four people, mentioned in *Tanach*, who were sent to *Gehinom* for speaking *Loshon Hora* were: *Bilam*, *Do'eig*, *Gei'chazi*, and *Achitofel* (*Midrash Tanchuma*, *Metzora* 1).
- 9) When the *Kohein* shaved the leper he could not leave more than one hair (*Rambam*, *Hil. Tum'as Tza'ra'as* 11:3).
- 10) A round house or one with more or less than four walls could not become impure through *Tza'ra'as* (*ibid.* 14:6).
- 11) Houses in *Yerushalayim* [and *Chutz La'aretz*] could not be affected by *Tza'ra'as* (*ibid.* 14:11).
- 12) Only garments made of wool, linen or leather could become impure through *Tza'ra'as* (*ibid.* 13:1).
- 13) One was slaughtered to signify that if the *Metzora* mends his ways the *Tza'ra'as* will never return. However, if he returns to his evil ways, the *Tza'ra'as* will return just like the bird that is sent out alive may return (*Ba'al Haturim* 13:7).
- 14) Ten times (*Rokei'ach* 14:33).
- 15) A *Miknas Kessef* [a slave purchased after he was born] is circumcised immediately (see *Rambam Hilchos Milah* 1:3,5).
- 16) According to the *Shulchan Aruch* (*Yoreh Deah* 264:1) no further blood need be drawn, while the *Rema* rules that he does require *Hatofas Dam Bris*.
- 17) A *Kohein Shota* who follows the instructions of a *Chochom* may declare the status of a *Negah* (*Rambam*, *Hilchos Tum'as Tzara'as* 9:2).
- 18) According to the *Seder Hadoros* (year 2187, cited in *Otzar Pela'os Hatorah*), in the times of *Re'u ben Peleg* (mentioned in *Parshas Noach*) the kingdom of Amazonian women was founded by a group of women whose husbands had been killed in war, and these women were very powerful warriors. The kingdom continued until the time of *Alexander the Great*.
- 19) On *Shabbos*, if he never performed a *Milah* before (*Orach Chaim* 331:10).
- 20) Yes (*Toras Kohanim*).
- 21) If his home is in a walled city (see *Keilim* 1:7).
- 22) No (*Minchas Chinuch*, *Mitzva* 2).

NOW AVAILABLE

The sefer **נר מתתיהו** is available for purchase:

- in seforim stores
 - via shipping by emailing torahlodaas@gmail.com
 - by picking up in Monsey, Queens, or Lakewood.
- Please be in touch via email.

The sefer **מצא טוב** on **שמחות** and the set of Torah Lodaas volumes 1-5 are available for purchase. Email to purchase.

Due to many practical considerations, Torah Lodaas is only available through e-mail. Anyone who wishes to dedicate an issue or receive Torah Lodaas is asked to send his name and e-mail address to: TorahLodaas@gmail.com

*The material for this issue has been reprinted
from previous years*